

Στις 21 Μαΐου 2019 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.makthes.gr το ακόλουθο άρθρο
«Είμαι Έλληνας, Εβραίος και υποψήφιος» του Λεβή Μπενουζίλιο* για την υποψηφιότητά του για το Δήμο Θεσσαλονίκης:

«Είμαι Έλληνας Εβραίος. Έχω ταξιδέψει αρκετά και θα ήθελα να γνωρίσω ακόμη περισσότερους τόπους. Ωστόσο, δεν θα μπορούσα να ζήσω αλλού εκτός από τη Θεσσαλονίκη.

Η Θεσσαλονίκη με υποδέχθηκε το 1492 όταν έφυγα διωγμένος από τον Φερδινάνδο και την Ισαβέλλα. Διέπρεψα, αναδείχθηκα και ανέδειξα την πόλη μου, όλους αυτούς τους αιώνες. Επιπλέον κυνηγήθηκα κατά καιρούς. Θέλω μια πόλη ανοιχτή, φιλόξενη, που θα δίνει κίνητρα στους ανθρώπους. Ως γόνος προσφύγων, έστω και από τους παλαιότερους στην πόλη, θα ήθελα να σταθώ σε αυτό το θέμα.

Είναι Γάλλος ο Ζιντάν; Αμερικάνος ο Μάικλ Τζόρνταν; Έλληνας ο Αντετονκούμπο; Ασφαλώς και είναι! Δεν χάνεις την ελληνική σου ταυτότητα εντάσσοντας τους πρόσφυγες. Ούτε χάνεις δουλειές. Αντίθετα η ανάπτυξη, στην οποία μπορούν να συμβάλλουν αν τους αξιοποιήσεις σωστά, μπορεί να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας.

Έχεις πολιτισμό, έχεις ιστορία. Δεν έχεις κάτι να φοβηθείς. Τι δεν έχεις; (τουλάχιστον όχι όσο θα έπρεπε) Δομές για να τους εντάξεις, ανεκτικότητα, αποδοχή για να σου δείξουν το καλό τους πρόσωπο, να προσφέρουν εφ'όσον λαμβάνουν. Δες στο στην καθημερινότητα. Τους κοιτάς καχύποπτα; Πισωπατούν φοβισμένοι, γκετοποιούνται, στέκονται απέναντι. Τους χαμογελάς, σου χαμογελούν. Τους βοηθάς να ενταχθούν, αξιοποιείς τις δυνατότητές τους, τον πολιτισμό που κομίζουν, γίνεσαι πλουσιότερος ως κοινωνία. Η Θεσσαλονίκη είναι πόλη προσφύγων. Κοινοτοπία; Ναι, όμως βλέπουμε τους παλαιότερους πρόσφυγες πολλές φορές να ωρύονται κατά των νεώτερων προσφύγων.

Η διοίκηση Μπουτάρη έκανε κινήσεις για να «ανοίξει» η πόλη. Σε συνεργασία με την πρώην Υπουργό Μακεδονίας Θράκης, Κατερίνα Νοτοπούλου και την Ισραηλιτική Κοινότητα, στήριξαν την υλοποίηση του μουσείου Ολοκαυτώματος, το οποίο θα είναι ορόσημο και πόλος έλξης για τους Εβραίους παγκοσμίως.

Χιλιάδες Ισραηλινοί, οι περισσότεροι απόγονοι Θεσσαλονικιών Εβραίων, έρχονται φορτισμένοι συναισθηματικά, να δουν τη γειτονιά που μεγάλωσαν οι παππούδες τους, λατρεύουν τη Θεσσαλονίκη, την Ελλάδα, την ελληνική μουσική.

Πού ήταν όλοι αυτοί τόσες δεκαετίες; Αυτοί οι άνθρωποι γύρισαν από τα στρατόπεδα το 1945 οι περισσότεροι εντελώς μόνοι, έχοντας χάσει όλους τους

συγγενείς τους και μετανάστευσαν γιατί δεν μπορούσαν να ζουν πια σε μια πόλη ξένη, με σπίτια κατειλημμένα από άλλους. Γιατί έπρεπε να περάσουν 70 χρόνια για να ανοίξει πάλι αυτή πόλη, να έχουν πεθάνει οι ίδιοι και να έρχονται πλέον τα παιδιά ή τα εγγόνια τους;

Οι «Προγραμματικές θέσεις» που από κοινού συντάξαμε οι υποψήφιοι του «Θεσσαλονίκη Μαζί»,(αρχιτέκτονες, μηχανικοί, συγκοινωνιολόγοι, εκπαιδευτικοί, δικηγόροι, γιατροί, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, εκπρόσωποι μειονοτήτων), και καταθέτουμε για διαβούλευση στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης, περιλαμβάνουν ένα πλήρες πρόγραμμα, όπου φαίνεται ότι για τα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Θεσσαλονίκη, δε θέλει κόπο (και πολλά έξοδα) θέλει τρόπο!

Η «Θεσσαλονίκη Μαζί» με την Κατερίνα Νοτοπούλου μου προσφέρουν το πλαίσιο για να πραγματοποιήσω το όραμά μου για μια πόλη ανοιχτή, δυναμική, ανεκτική, μια πόλη που μπορεί να αγκαλιάσει τα όνειρα όλων των ανθρώπων, μια πόλη που μπορεί και πρέπει να αξιοποιήσει το γεωγραφικό της πλεονέκτημα, μια πόλη της δημιουργίας και της καινοτομίας, μια πόλη της συνεργασίας και του διαλόγου.

*Ο Λεβή Μπενουζίλιο είναι υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον συνδυασμό "Θεσσαλονίκη μαζί" και την Κατερίνα Νοτοπούλου

ΠΗΓΗ: [ιστοσελίδα www.makthes.gr](http://www.makthes.gr), 21.5.2019